

**Professor Carl-Gustaf Maurice
Standertskjöld-Nordenstam
(Stani)**

Professorn, friherre Carl-Gustaf Standertskjöld-Nordenstam föddes den 16 mars 1939 som äldsta barnet till agrolögen, rytmästaren Gustaf Standertskjöld-Nordenstam och agronomen Clara Wegelius. Han avled svårt bruten av Parkinsons sjukdom den 28 mars 2020.

Stani inledde sin skolgång hemma i Anjala. Han gick i läroverk i Helsingfors, tog studenten 1957, disputerade för doktorsgraden 1965 och blev färdig läkare 1966. Stani deltog i medicinska fakultetens promotion vid Helsingfors universitet 1965. Det här innebar att han promoverades till jubeldoktor 2015 – en fin avslutning på en magnifik akademisk karriär.

Inspirerad av sin morbror, professor Carl Wegelius, en av den finska radiologins pionjärer, och sin mosters man Per-Erik Heikel, som var röntgenöverläkare

på Barnkliniken, valde han redan under studietiden att specialisera sig inom radiologi. Specialist blev han 1972.

Största delen av sin karriär som praktiker arbetade Stani som specialistläkare på Mejlans sjukhus, som avdelningsöverläkare och överläkare. Vid sidan av det praktiska arbetet bedrev han hela tiden forskning inom radiologin samt utbildade yngre forskare och radiologer under specialistutbildning.

Har var professor (radiologi) vid universitetet i Kuwait 1986–1987 och vid Helsingfors universitet 1988–2002.

Som den goda och språkkunniga nätverkare han var valdes han till olika förtroendeuppdrag – styrelsemedlem, sekreterare, ordförande och president – i flera föreningar, både inhemska (Radiologföreningen, Cancerföreningen, Cancerstiftelsen, Finska Läkaresällskapet) och internationella (Tysklands radiologförening, Europeiska radiologföreningen EAR, Internationella radiologföreningen ISR). Han kallades till hedersmedlem i radiologföreningarna i både Sverige och Nordamerika 2001.

Stanis insatser för att internationalisera radiologin i Finland var av stor betydelse. Tack var hans goda kontakter med universitetet i Rochester kunde ett stort antal radiologer från Finland vistas några år i Nordamerika för att ta del av forskningen och det praktiska arbetet inom radiologin där.

Ett stort arbete gjorde han också inom HNS då han organiserade de utspridda radiologiska enheterna vid de olika klinikerna till en gemensam enhet för radiologi, där det blev möjligt att samordna såväl utbildningen av studerande

och specialister som forskningen. Vid samma tid inföll också anskaffningen av dyrbar utrustning för datortomografi och magnetkameraundersökning. En gemensam ledning kunde lättare koordinera placeringen av apparatur och undersökningar till olika delar av den utspridda enheten HNS Röntgen.

Stani ledde skrivarbetet för två läroböcker i radiologi på finska och en nordisk lärobok till stöd för undervisningen. Dessutom höll han i trådarna för ett verk om radiologins historia.

Också umgängeslivet var en viktig del av hans liv. Under studietiden hade nationslivet och körsången en central roll. Körsången fortsatte han med också efter studietiden, i Akademiska Sångföreningen och Muntra Musikanter. I vänskapskretsen ljöd snapsvisorna under hans ledning. Han var också en aktiv och entusiastisk konsert- och operabesökare så länge hans sjukdom tillät det. Vid sidan av musik och språk hörde också golf till hans fritidsintressen. Som kollega var Stani en omtyckt, vänlig och saklig gentleman, en god kliniker, forskare och alltid redo att stödja och hjälpa kolleger när det uppstod problem. Stani var en god far till sina döttrar och morfar till sina barnbarn. Och han var en god äkta man till hustrun Eira, som under sjukdomstiden hela tiden stod vid hans sida, skötte och stödde honom. Vid sidan av familjen finns en stor krets av vänner och kolleger både i Finland och inom det internationella radiologsamfundet som saknar Stani.

**Leena Kivisaari
Johan Edgren**